

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoP/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614206418
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614206418.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti I. C., nar. XX.X.XXXX a G. C., nar. X.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom A. práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, za účasti rodičov J. C., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v G., na ul. R. č. XXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom so sídlom v Stropkove, na ul. Hrnčiarskej č. 1619/42, a G. C., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho vo D. č. XX, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Milasom, advokátom so sídlom v Prešove, na ul. Masarykovej č. 13, o zníženie výživného, odvolaniach rodičov proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 15.7.2015, č. k. 5P/38/2014 - 73 takto jednohlasne

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že návrh otca na zníženie výživného zamieťa.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 9.9.2013 č. k. 7P/15/2013-34 tak, že výživné zo strany otca znížil na maloletého I. C. zo sumy 300 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne od 1.12.2014 do 31.5.2015, zo sumy 200 Eur mesačne na sumu 130 Eur mesačne od 1.6.2015 do budúcnosti a na maloletého G. C. zo sumy 200 Eur mesačne na sumu 100 Eur mesačne od 1.12.2014 do 31.5.2015, zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 70 Eur mesačne od 1.6.2015 do budúcnosti. Dlžné výživné v sume 2 290 eur za obdobie od 1.12.2014 do 30.6.2015 povolil otcovi splácať po 100 Eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok. Ďalej vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca. V čase posledného rozhodovania o výživnom otec detí mal priemerný čistý mesačný zárobok v sume 1.499,49 Eur a za obdobie od decembra 2014 do mája 2015 dostal podporu v nezamestnanosti v sume 4.931 Eur, čo je 821,83 Eur mesačne. Otec od 10.4.2015 pracuje na dohodu v spoločnosti TIMEO, s.r.o. s dohodnutou odmenou 2,20 Eur na hodinu, kde pracuje maximálne 10 hodín týždenne a jeho priemerný čistý mesačný zárobok je cca 60 - 70 Eur. Otcovi teda podstatne klesol príjem. Pracoval ako tesár vo Francúzsku iba na dobu určitú do 25.11.2014, keďže išlo o sezónnu prácu. Predtým pracoval v spoločnosti Jean Chedal, kde mal pracovný pomer dohodnutý na dobu určitú, neskôr na dobu neurčitú. Vzдал sa teda výhodnejšieho zamestnania. Na druhej strane je však treba súhlasiť aj s názorom otca, že pracoval vo Francúzsku už 13 rokov a nemôže byť spravodlivo nútený k tomu, aby svoj aktívny vek strávil v zahraničí mimo svoju rodnú krajinu. Počas jeho pobytu vo Francúzsku sa mu rozpadla rodina a má právo riešiť svoj súkromný život v nejakom inom partnerskom vzťahu. Chce stráviť viac času s maloletými. U maloletých detí nastala tiež zmena

pomerov, pretože v čase posledného rozhodovania o výživnom bol I. iakom 8. ročníka a v súčasnosti skončil 9. ročník Základnej školy v G.. Maloletý G. navštevoval 3. ročník základnej školy a v súčasnosti skončil 5. ročník Základnej školy v G..

S prihladením na uvedené súd prvého stupňa návrhu otca na zníženie výživného čiastočne vyhovel a rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Výrok o trovách odôvodnil ustanovením § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania obaja rodičia.

Otec navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby jeho návrhu na zníženie výživného bolo v celom rozsahu vyhovené. Ako dôvod uviedol, že si uvedomuje prednosť výživného pred inými výdavkami rodiča, avšak zdôraznil, že splátky úverov a pôžičiek, ktoré predstavujú jeho najväčší mesačný výdavok sú splátkami záväzkov vzniknutých za trvania manželstva, pričom tieto patria do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Matka detí by sa teda mala na ich splácaní podieľať 1/2. Na tomto splácaní sa nijako nepodieľa a na návrh dohody na vyporiadanie BSM doposiaľ neodpovedala. Počas práce v zahraničí bol schopný platiť výživné vo výške 500 Eur mesačne. Prácou v zahraničí strávil viac ako 10 rokov a zarábala viac ako doma. Takmer všetky peniaze posielal matke detí a to všetko za cenu odlúčenia, rozvratu a zániku manželského a rodinného života. Príchodom na Slovensko sa jeho zárobkové možnosti zásadným spôsobom zmenili.

Matka vo svojom oprávnom prostriedku požiadala rozsudok zmeniť tak, aby návrh otca na zníženie výživného bol zamietnutý. Poukázala na to, že otec dňa 30.9.2014 odišiel svojvoľne z pracoviska vo Francúzku a to napriek tomu, že so spoločnosťou Jean Chedal mal uzatvorený pracovný pomer na dobu neurčitú a teda nič mu nebránilo naďalej pokračovať vo výkone práce podľa platnej pracovnej zmluvy a dosahovať príjem, aký mal v predchádzajúcom období. Nemôže ísť na ťarchu detí, aby znášali nezodpovedné správanie otca, ktorý sa bezdôvodne vzdal stáleho zamestnania a následne uzatvoril už iba krátkodobý pracovný pomer na dobu určitú, ktorý aj vzápätí skončil.

Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že len odvolanie matky je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, avšak zo zistených skutočností nebol vyvodený správny právny záver týkajúci sa možnosti zníženia výživného zo strany otca na maloleté deti.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom nemôže byť akákoľvek zmena pomerov. Musí ísť o výraznú zmenu tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde o také zvýšenie či zníženie príjmu, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného a to nielen na krátky čas. Takouto zmenou pomerov môže byť vyšší vek dieťaťa a jeho príprava na budúce povolanie.

Nie každé zníženie príjmu povinnej osoby, hoci aj podstatné, musí mať za následok zníženie výživného pre maloleté deti. Platí totiž ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V danom prípade, ako to bolo náležitým spôsobom zistené, otec viac ako 10 rokov pracoval vo Francúzku. Naposledy bol zamestnaný na dobu neurčitú v spoločnosti Jean Chedal a to do 30.9.2014, kedy dobrovoľne opustil svoje pracovisko. Takéto konanie otca detí nemožno hodnotiť inak ako vzdanie

sa výhodnejšieho zamestnania, na ktoré pri rozhodovaní o znížení výživného nemožno prihliadnuť. Dlhodobé vykonávanie práce v cudzine a teda mimo rodnej krajiny samo o sebe nie je okolnosťou umožňujúcou bez existencie ďalších iných právne významných skutočností otcovi vzdať sa stabilného zamestnania v cudzine, kde jeho príjem sa pohyboval na úrovni okolo 1.500 Eur netto mesačne. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v cudzine pracujú tisícky slovenských občanov a mnohí z nich aj dlhodobo tak ako otec maloletých detí.

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil a návrh otca na zníženie výživného zamietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu. Takýmto konaním je tiež konanie vo veci starostlivosti súdu o mal. deti (§ 81 ods.1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.